

ת"פ (קריות) 49511-03-24 - מדינת ישראל נ' כפיר כהן

ת"פ (קריות) 49511-03-24 - מדינת ישראל נ' כפיר כהן/שלום קריות

ת"פ (קריות) 49511-03-24

מדינת ישראל

נגד

כפיר כהן

בית משפט השלום בקריות

[28.10.2024]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית בעבירת התפרצות למקום מגורים, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); ניסיון שימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום, לפי סעיף 40(ג)(2) לחוק שירותי תשלום, תשע"ט-2019 (להלן - חוק שירותי תשלום) + סעיף 25 לחוק העונשין; נטילת רכיב חיוני באמצעי תשלום שלא בהסכמת המשלם, לפי סעיף 40(ב)(1) לחוק שירותי תשלום; וגניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 22.2.24 יצאו המתלוננים מביתם בסמוך לשעה 18:00 לאירוע משפחתי. בהמשך הערב התפרץ הנאשם לביתם בכך שנכנס דרך חלון הסלון שהיה סגור אך לא נעול. הנאשם שוטט בחדרי הבית, גנב ארנק ובו כרטיס חיוב, טבעת זהב עם יהלום, טבעת זהב עם אבני חן, כסף מזומן ותיק רחצה. עוד באותו היום ניסה הנאשם לבצע שימושים בכרטיס החיוב בסכום כולל של 237 ₪.

טיעוני הצדדים לעונש

2. ב"כ המאשימה הגישה טיעון כתוב והוסיפה טיעון על פה. הודגשו חומרת העבירות וכן הערכים המוגנים שנפגעו ונטען כי מתחם הענישה נע במקרה זה בין 14-24 חודשי מאסר בפועל. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם נטען כי מדובר במי שלחובתו עבר פלילי מכביד בעבירות רכוש ואליומות, הוא ריצה מאסרים בפועל ותלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה בר הפעלה. ברמה האופרטיבית עתרה המאשימה לעונש מאסר למשך 18 חודשים, הפעלת המאסר המותנה במצטבר וענישה נלווית.

3. ב"כ הנאשם טענה כי שווי התכשיטים שנגנבו אינו ידוע ועתרה לקביעת מתחם ענישה שגבולו התחתון שישה חודשי מאסר בפועל. צוין כי הנאשם עצור תקופה לא קצרה בתנאים קשים ממאסר, וכי הוא ניצל תקופה זו להשתלב במסגרת חינוך בבית המעצר והוא מבקש לשקם את חייו לאחר שחרורו. הסנגורית עתרה למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם ענישה, לחפוף את המאסר המותנה ולהימנע מענישה כלכלית בשל מצבו.

4. הנאשם בדברו האחרון הצטער על מעשיו, סיפר על התדרדרותו לסמים ותאר תקופה משברית לאחר מות אמו. כן תאר את תפקודו במעצר, סיפר על השתלבותו כעוזר הוראה וציין שהוא מודע לחומרת מעשיו וברצונו לשקם את חייו. דיון והכרעה

קביעת מתחם הענישה

5. הערכים המוגנים שבבסיס עבירת הפריצה לדירה ברורים ומדובר בקניינים של המתלוננים, בתחושת הביטחון האישי והסדר הציבורי. ראו בנושא: רע"פ 4789/22 פלוני נ' מדינת ישראל (20.7.2022):

"עבירת ההתפרצות מערערת את תחושת הביטחון האישי של כל אדם, כאשר הפורץ נכנס בעזות מצח לדירה שאינה שלו, במטרה לבצע עבירה. באותה העת, קניינו, פרטיותו וכבודו של בעל הדירה נפגעים, כאשר הוא נוכח לדעת כי אפילו ביתו - אינו מבצרו ... יודגש, עבירת ההתפרצות למקום מגורים אינה עבירת "רכוש" גרידא - אף שגם בכך אין להקל ראש, כי אם פגיעה בלב חירותו של כל אדם ואזרח הנגרמת כאשר אדם זר חודר ברגל גסה לדל"ת אמותיו. מאותה העת, חרדה אוחזת בבעל הדירה העולה על יצועו, ביודעו כי אף בביתו שלו, בחדרו ובמיטתו - אינו מוגן".

ביחס לעבירות של שימוש במרמה בכרטיס חיוב, אציין כי אלו פוגעות בוודאות העסקאות המבוצעות בדרך זו.

6. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות אציין שאין מדובר בהתפרצות אלימה אלא בכניסה לבית המתלוננים מחלון שהיה סגור אך לא נעול ואולם אף ביחס ל"שיטת עבודה" זו יש להעביר מסר ברור ובלתי מתפשר לפיו מדובר בהתנהגות עבריינית חמורה. כתב האישום המתוקן מתאר כי המתלוננים יצאו מביתם לחגיגה משפחתית ובחלון זמנים זה בוצעה ההתפרצות. לא צוין כי הנאשם היה מודע לעובדה זו כך שלא אזקוף זאת לחובתו. ואולם צדה השני של מטבע זו מחייב מסקנה כי הסיכוי לפגוש בבעלי הדירה היה גבוה וזאת לאור שעת האירוע בה צפויים בני הבית להימצא בו. באירוע נגנב רכוש בעל ערך כספי ואישי, ששווי לא פורט. עם זאת, הרכוש נתפס ובסופו של יום לא בוצעו עסקאות בכרטיס החיוב הגנוב.

7. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של פריצה לדירה מחמירה ובית המשפט העליון קבע לא אחת שיש לנקוט יד קשה כלפי המבצעים עבירות אלו. ראו למשל רע"פ 4789/22 פלוני נ' מדינת ישראל (20.7.2022) שם צוין כי "במקרים אלו נדרשת ענישה הולמת ומרתיעה בדמות עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, נוכח הפגיעה הגואה ברחובות ישראל בכלל, ובאזור הנגב בפרט. כך נדרש כדי להגביר את תחושת הביטחון במרחב הציבורי והאישי".

8. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים: רע"פ 512/22 חאלד דגמש נ' מדינת ישראל (23.3.2022), בו הוטלו על נאשם בעל עבר פלילי 20 חודשי מאסר בפועל וכן הופעל מאסר על תנאי (כך שסה"כ הוטלו עליו 27 חודשי מאסר) בגין פריצה לדירה שבוצעה בשעת לילה מאוחרת באמצעות מפתח מותאם; רע"פ 4789/22 פלוני נ' מדינת ישראל (20.7.2022), בו נידון נאשם ל-14 חודשי מאסר לאחר שהורשע בעבירות התפרצות לדירה וגניבה. במקרה זה התפרץ הנאשם לבית מגורים בשעת לילה מאוחרת, גנב מספר פריטים ביניהם טלפון נייד ושעונים ונמלט מהמקום לאחר שהמתלוננת התעוררה משנתה והחלה לצעוק. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 13 חודשי מאסר בפועל ועד 29 חודשי מאסר ובית המשפט העליון הדגיש כי העונש הולם את חומרת המעשים וכי "אף לו היה נגזר על המבקש עונש חמור יותר - לא היה מקום להקל בעונשו"; רע"פ 2251/23 אחמד בשארה נ' מדינת ישראל (9.4.2023) בו נידון נאשם שפרץ לדירה, גרם בה נזק, גנב ממנה רכוש רב וכאשר נתקל בבעל הדירה דחפו. באירוע נוסף ברח משוטרים שניסו לעוצרו. על הנאשם הוטל עונש כולל של 18 חודשי מאסר; רע"פ 689/20 גבאי נ' מדינת ישראל (28.1.2020), בו הוטלו על נאשם 12 חודשי מאסר בפועל בגין פריצה לדירה שבוצעה בדרך של שבירת סורגי חלון וגניבה של תכשיטים בשווי 6,000 ₪. בית המשפט העליון ציין כי העונש אינו מחמיר; רע"פ 3058/18 אביב רחמילוב נ' מדינת ישראל (23.4.2018) בו הוטלו על נאשם שפרץ לדירה וגנב ממנה כספת, 14 חודשי מאסר תוך שנקבע מתחם הנע בין 12 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר; ת"פ (קריות) 22599-08-23 מדינת ישראל נ' דוד אלבס (18.12.2023), בו הוטלו על נאשם 14 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים בגין התפרצות לדירת מגורים וגניבה. הנאשם התפרץ לבית המתלונן וגנב מתוכו ארנק השייך לבתו המנוחה ובו 1,500 ₪ ונשאר בבית המתלונן כשעה וחצי, עד שזה הקיץ משנתו.
9. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות בנסיבות ביצוען נע בין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל.
- קביעת עונשו של הנאשם
10. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי העונש אמור להיגזר בגדרי מתחם הענישה ואכן כך יש לנהוג. הנאשם לא הציג נתונים כלשהם שיש בהם לבסס מסקנה בדבר סיכויי שיקום המצדיקים חריגה מהמתחם או הקלה עונשית והוא אף לא ביקש לקבל תסקיר.
11. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון לזכותו את הודאתו ואת הבעת החרטה שהפגין וכן את הצהרתו בדבר כוונתו לשקם את חייו. כן הבאתי בחשבון את גילו (כבן 43), את תקופת מעצרו ואת נסיבות חייו כפי שתיאר. מנגד, זקפתי לחובתו את העבר הפלילי המכביד יחסית הכולל עבירות רכוש ואלימות בגין נשא עונש מאסר בשנת 2023 וכי תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה. הנאשם לא הורתע מהליך פלילי קודם והוא פגע שוב ברכושו של הציבור. בנסיבות אלו, אין מנוס מהטלת עונש מאסר ממשי שיהיה בו להלום את חומרת העבירות בהן הורשע, להרתיעו מלהמשיך בדרך זו וכן לאפשר לו לעבור הליך של שיקום בתקופת המאסר (כפי שהוא אף ביקש). עם זאת, ביחס לעבר הפלילי הבאתי בחשבון כי זולת הסתבכותו האחרונה, הרשעותיו הקודמות התיישנו ובמשך למעלה מעשור לא הסתבך בפלילים.
12. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 14 חודשי מאסר בפועל.
- ב. אני מורה על הפעלת עונש מאסר מותנה בן שישה חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 31176-04-23 (שלום חיפה, גזר הדין מיום 26.6.23) וזאת באופן מצטבר לעונש אותו הטלתי. אציין בעניין זה שלא מצאתי נימוקים ראויים לחפיפה של העונש כנדרש בסעיף 58 לחוק העונשין אלא דווקא לאור הדברים שצוינו לעיל, נכון להפעילו באופן מצטבר. סה"כ יישא הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו- 10.3.24.
- ג. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך שנתיים כל עבירת רכוש שהיא פשע.
- ד. פיצוי למתלוננים, ע"ת מס' 2 ו-3 בסך 3,000 ₪ (ביחד). הפיצוי ישולם בשישה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.3.25 וכל 1 לחודש שלאחריו; המאשימה תמסור למזכירות בתוך 30 יום את פרטי המתלוננים ותביא לידיעתם את תוכנו של גזר הדין.
- ה. בשל מצבו הכלכלי הנטען של הנאשם, סכום הפיצוי שהוטל ותקופת המאסר, אני נמנע מהטלת קנס.
- הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.
- ניתן היום, כ"ו תשרי תשפ"ה, 28 אוקטובר 2024, במעמד הצדדים.